Lieta Nr. C 23069014
Madona, 2014.gada 8.decembris

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonas rajona tiesas tiesnese G.Rezgoriņa 2014.gada 8.decembrī rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

noskaidroja:

2014.gada 11.septembrī Madonas rajona tiesā saņemta /pers. A/ maza apmēra prasība. Tajā paskaidrots, ka laulība starp pusēm šķirta. Prasītājai un atbildētājam ir kopīgi bērni - 2007.gada 15.janvārī dzimusī meita /pers. C/ un 2008.gada 31.oktobrī dzimušais dēls /pers. D/. Bērni atrodas prasītājas apgādībā. Bērnu tēvs uzturlīdzekļus maksā neregulāri un nepietiekoši. Lūgts piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam Latvijas Republikā noteiktajā minimālajā apmērā, turpinot to darīt līdz bērnu 18 gadu vecumam. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājam atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta nosacījumiem. Sūtījums nav atgriezts tiesā, tātad – sasniedzis adresātu. Līdz šī nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētāja paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā šo tiesību normu, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītāja nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē, bet atbildētājs nav sniedzis tiesai nekāda veida paskaidrojumu, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. [..] Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Ar dzimšanas apliecībām (12.,13.l.l.) apstiprināts, ka 2007.gada 15.janvārī dzimušās meitas /pers. C/ un 2008.gada 31.oktobrī dzimušā dēla /pers. D/ māte ir /pers.A/ , bet tēvs – /pers.B/ . Ar Madonas novada pašvaldības izziņām (10..11.l.l.) pierādīts, ka bērni dzīvo kopā ar māti un atrodas viņas apgādībā. Līdz ar to ir apliecinātas gan /pers. A/ tiesības prasīt uzturlīdzekļus, gan arī /pers.B/ pienākums tos sniegt.

Atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par celto prasību vai cēlis pretprasību, apstrīdot bērnu izcelšanos no viņa. Tāpat lietā nav iesniegti pierādījumi, ka tēvs labprātīgi sniedz materiālo atbalstu bērnu uzturēšanai vai bērni atrodas tēva apgādībā. Tādējādi tiesas ieskatā šobrīd nepastāv tādi tiesiskie vai faktiskie apstākļi, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus saviem bērniem.

Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus, kas atbilst 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apmēram, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt katram savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Atbilstoši minētajiem Civilprocesa likuma noteikumiem un ņemot vērā piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru par vienu gadu, valsts nodeva aprēķināma no 2112 *euro*. No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā.

Pamatojoties uz izteiktajiem apsvērumiem un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, 195.pantu, 204.^{1} pantu, 250.^{25}pantu

tiesa nosprieda:

Apmierināt /pers.A/ , personas kods /personas kods/, prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no /pers.B/ , personas kods /personas kods/.

Piedzīt no /pers.B/ par labu /pers.A/ uzturlīdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas un dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam laikā līdz 2015.gada 30.oktobrim 25% apmērā no Latvijas Republikā noteiktās minimālās meneša darba algas, bet sākot ar 2015.gada 31.oktobra - 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Piedziņu noteiktajā apmērā sākt no 2014.gada 11.septembra un turpināt līdz bērnu pilngadībai.

Piedzīt no /pers.B/ par labu valstij valsts nodevu 316,80 *euro* (trīs simti sešpadsmit *euro* un astoņdesmit centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,91 *euro* (divi *euro* un deviņdesmit viens cents).

Noteikt termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Noteiktajā termiņā tiesā iesniedzams par labu valstij piedzīto tiesas izdevumu nomaksu apliecinošs dokuments.

Par šo spriedumu 20 dienu laikā var iesniegt apelācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesai. Sūdzība iesniedzama Madonas rajona tiesā.

Tiesnese G.Rezgoriņa